

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 6 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — EKSKLUSIVO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in možemstva imo
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO

Računi pri poštno čekovnem zavodu:
Ljubljana Stev. 10-351

Izplača vsak dan opoldne — Mesečna naročnina 21.— Mr. za mesečnino 15.20 Mr.

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Sovražni izpad odbit

Izvidniško delovanje — Živahni spopadi nad Malto — Pet angleških letal sestreljenih

Glavni stari italijanskih Oboroženih sil je objavil 31. julija naslednje 794. vojno poročilo:

Nasi oddelki so južno od El Alameina učinkovito odbili sovražni izpad; na ostalem bojišču so izvidniški elementi z oben strani razvijali normalno delovanje.

Britanska letala so bombardirala trdnjava Tobruks in je pri tem eno izmed letal, ki ga je zadel izstrelki protiletalskega topništva, padio v plamenih na tla. Skoda je majhna, ni pa zabeležena nobena žrtve.

Nad Malto je pršlo med bombardiranjem italijanskih in nemških letalskih oddelkov do živahnih spopadov, v katerih so loveci osi sestrelili 5 letal britanskega letalstva. Z operacij včerajnjega dne se ni vrnilo eno naše letalo.

Rim, 1. avg. s. V palaci »Margherita« se je postal izvršni odbor fašistične pojedeljske federacije pod predsedstvom nacionalnega svetnika Ettora Frattterja. Predsednik je podal izčrno poročilo o delovanju konfederacije v zadnjem času tako na gospodarskem kakor sindikalnem področju in je pri tem opozoril na razne izgledne pojedeljske proizvodne bitke, ki jo pojedelci vztrajno bojujejo, da bi državi zagotovili potrebno prehrano za njen odpor in dosege zmag. Svoje poročilo je predsednik zaključil z ugotovitvijo, da je vsa pojedeljska organizacija angažirana v vesvanski podprtju pojedeljskih proizvodnikov, da bi v celoti lahko izvršili svoje vojne dolžnosti. Izvršni odbor konfederacije je po poročilu predsednika, ki ga je poslušal z zanimanjem, naprosto nacionalnega svetnika Frattterja, naj tolmači Duceju odločno vojno vseh italijanskih pojedelcev, da store vse za učinkovito in najvišjo vojno proizvodnjo, pa da naj tolmači Duceju zahvalo vseh italijanskih pojedelcev za ukrepe, ki so bili izdani za povečanje proizvodnje.

Junaška smrt

Rim, 1. avg. s. Šele zdaj je prišla vest o slavni smerti nadaljnega upravnega funkcionarja v italijanski Afriki dr. Gianfranca Bitossia, ki je junaska padel v Socoti 26. aprila 1941. Dr. Bitossi je vodil komisariat v Socoti, ko so to področje napadle uporniške sile rasa Sejima, katere so podpirali Angleži. Dne 9. aprila 1941 je poveljnik severnega bojišča odredil, naj se odpor nudi do skrajnosti in povelje so izpolnjevali hrabro več dni maloštevilni Italijani v utrdbi posadke v borbi proti močnim rednim sovražnim silam, ki se so pridružile uporniškim. Dr. Bitossi se je boril in se upiral s slabotnimi razpoložljivimi silami kot pristni vojak. Ko so bili proti koncu aprila branili izčrpani od dolge in neenake borbe

s sovražnikom, ki je dobival vedno nova ojačanja iz vzhodnega Tigraja ter vnovič hudo napadenje, je dr. Bitossi padel kot junak z orojem v roki ter je raje umrl na bojišču, kot da bi se predal. Sedaj je pri onih izbrancih, ki so v Afriki ovekovečili ime bojujoče se Italije.

Poljedelstvo v službi zmage

Rim, 1. avg. s. V palaci »Margherita« se je postal izvršni odbor fašistične pojedeljske federacije pod predsedstvom nacionalnega svetnika Ettora Frattterja. Predsednik je podal izčrno poročilo o delovanju konfederacije v zadnjem času tako na gospodarskem kakor sindikalnem področju in je pri tem opozoril na razne izgledne pojedeljske proizvodne bitke, ki jo pojedelci vztrajno bojujejo, da bi državi zagotovili potrebno prehrano za njen odpor in dosege zmag. Svoje poročilo je predsednik zaključil z ugotovitvijo, da je vsa pojedeljska organizacija angažirana v vesvanski podprtju pojedeljskih proizvodnikov, da bi v celoti lahko izvršili svoje vojne dolžnosti. Izvršni odbor konfederacije je po poročilu predsednika, ki ga je poslušal z zanimanjem, naprosto nacionalnega svetnika Frattterja, naj tolmači Duceju odločno vojno vseh italijanskih pojedelcev, da store vse za učinkovito in najvišjo vojno proizvodnjo, pa da naj tolmači Duceju zahvalo vseh italijanskih pojedelcev za ukrepe, ki so bili izdani za povečanje proizvodnje.

Sožalje ob smerti japonskega letalskega generala

Tokio, 1. avg. s. Italijanski letalski atašé je obiskal šefja japonskega letalstva generala Denisa Dohajaro ter mu izrekel v imenu italijanskega kraljevega letalstva sožalje ob smrti generala Mateja Kata, povojniški edinic japonskih letalskih sil, ki so uničile doslej nad 250 sovražnih letal.

Japonski letalski ataše v Rimu povišan v generala

Rim, 1. avg. s. Japonsko poslanstvo sporoča, da je bil polkovnik Molakira Shimizo, letalski vojaški ataše japonskega imperija v Rimu, povišen v generala.

Angleži priznavajo svojo nesposobnost

Rim, 31. julija s. List »Sunday Times« podaja pregled položaja na bojišču pri El Alameinu in pripominja, da nasprotnika ne bosta mogla trajno ostati na sedanjih postojankah. Angleži so pri tem na slabšem kakor Italijani in Nemci in je zato razumljivo, da bi moral Angleži prej spremeniti svoj sedanji položaj. Kraješko oskrbovalne razdalje italijansko-nemške vojske zahtevajo sedaj od Angležev, da ne smejo pustiti preteči preveč časa, da bi dobili ojačanja. Zato so ves pretekli teden Angleži prevzeli pobudo v napadanju. General Auchinleck se je najprej omejil na krajevne napade, pri katerih pa je naletel na velik odpor. Pretekli torek je začel večji napad vzdolž vse italijansko-nemške razvrstitev. Priznati moramo, piše dobesedno »Sunday Times«, da so nas ti napadi razočarali. Zato nismo mogli dosegči boljših rezultatov? Poročila so redkobesedna, vendar je jasno, da je top 88, ki ga uporablja italijansko nemške čete, zoper povzročil uničenje naših tankov. Svoje poročilo zaključuje list takole: »Zdi se, da smo to pot vrgli v borbo naše tanke nekoliko bolj previdno kar k juniju, a kaznovani smo bili zaradi svoje previdnosti in smo bili prisiljeni umakniti se s svojimi oklopni edinicami.«

Obsežna letalska obramba na zapadu

Letalska vojna na zapadu

Berlin, 1. avg. s. Iz vojaškega vira se doznavata, da je skupina angleških bombarrov, ki jo je spremljajo več lovcev, skušala včeraj popoldne preleteti ozemlje zapadnih zasedenih držav nad ustrem Somme. Preden je sovražnina letalom uspelo prodreti v notranjost, so jih napadli nemški lovci ter jih prisilili k borbam. V kratkem času je bilo sestreljenih 14 sovražnih letal, dokim je bilo na nemški strani izgubljeno samo eno letalo.

Razpoloženje švedov do Sovjetske zveze

Ljubljana, 1. avg. s. Angleška revija »The Sphere« objavlja nekaterje izjave angleškega škofa Bella, ki se je vrnil iz študijskoga potovanja po Švedski. Škof je rekel, da smatrajo Švedi Rusijo za glavnega sovražnika civilizacije. Po Švedskem mnenju, je rekel Škof, ni mogoče nobeno državo na svetu glede krutosti primerjati s sovjetsko državo. Revija piše v komentarju te izjave, da škofove besede padajo kot ledene priha na vse v Angliji, ki se neprestano prepričajo utvarjam ter zapirajo oči pred stvarnostjo.

Najmodernejše utrdbe na svetu

Pariz, 1. avg. s. Pariški listi objavljajo izjave nekega francoskega inženjerja, ki je sodeloval pri gradnji nemških utrd vzdolž atlantske in rokavsko obale. Rekel je, da je dobro poznal utrdite Maginotove črete ter je zatrdiril, da so utrdbe, ki so jih Nemci zgradili vzdolž francoske obale, najmodernejše na svetu.

Inserirajte v »Slov. Narodu!«

Don v širini 250 km prekoračen

Prednjice nemške armade so že 180 km južno od Dona — Hudi boji pri Saljsku — Število ujetnikov in plena stalno naraščata — Novi veliki uspehi nemških podmornic

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 31. julija Nemiško vrhovno poveljstvo objavlja naslednje vojno poročilo:

Nemške, rumunske in slovaške čete so spodnji Don prekoračile v širini 250 km in v tem odseku razbile sovražne sile, določene za obrambo. Sovražniki, ki se v neredu umika, so prednjice pehotne in lovcev trdo za petami ter so ga na raznih krajinah že dosegli in prehiteli. Prednjice nemške armade so že 180 km južno od Dona. Okrog važnega železniškega križišča Saljsk so od davi hude borbe. Pehotne divizije so dosegle Učevsko. Število ujetnikov in plena stalno naraščata.

V Finskom zalivu je bilo bombardirano sovražno oporišče na otoku Lavansaari.

V Egiptu je bilo napadenih več sovražnih letal, ki so napadli na Kairu z bombami težkega kalibra. V lopah in skladisih goriva ter med letali na teh so zadelki povzročili veliko razdejanje.

Izmed dveh sovražnih letal, ki sta preleteli severno nemško obalno ozemlje, je bilo sestreljeno. Nadaljnjih 17 sovražnih letal je bilo sestreljenih nad Rokavskim prelivom in ob norveski obali. Na morju pri Brightonu se lahka letala potopila sovražno tovorno ladjo s 3000 tonami.

V pretekli noči so močni letalski oddelki ponovno napadli vojno važne cilje v Birminghamu. Izvidniki so dali ugotovili številne v obširne požare.

Kakor je bilo objavljeno že s posebnim poročilom, so nemške podmornice zadržale sovražnemu brodovju zopet hud udarec. Potopile so na srednjem Atlantiku in pred ameriško obalo v močno zavarovanih konvojih 5 ladij in 41.000 tonami, 12 posamezno vozečih ladij s 73.000 tonami, pet tovornih ladij in eno stražno ladjo, pred zapadno afriško obalo 7 ladij s 53.000 tonami in na vzhodnem Sredozemskem morju 5 tovornih jedrnic, s torpedi pa budo poškodovale v konvojih na Atlantiku 1 rušilec in 2 ladji s 17.000 tonami, na morju pred Ciprom in 1 rušilec. Nemške podmornice so s temi potopljivimi v tem mesecu povečale za 167.555 ton svoje uspehe. Sovražnik je izgubil v konvoju 24 tovornih ladij, 10 zadnic in enega rušilca razen poškodovanih ladij in rušilcev.

Kakor je bilo objavljeno že s posebnim poročilom, so nemške podmornice zadržale sovražnemu brodovju zopet hud udarec. Potopile so na srednjem Atlantiku in pred ameriško obalo v močno zavarovanih konvojih 5 ladij in 41.000 tonami, 12 posamezno vozečih ladij s 73.000 tonami, pet tovornih ladij in eno stražno ladjo, pred zapadno afriško obalo 7 ladij s 53.000 tonami in na vzhodnem Sredozemskem morju 5 tovornih jedrnic, s torpedi pa budo poškodovale v konvojih na Atlantiku 1 rušilec in 2 ladji s 17.000 tonami, na morju pred Ciprom in 1 rušilec. Nemške podmornice so s temi potopljivimi v tem mesecu povečale za 167.555 ton svoje uspehe. Sovražnik je izgubil v konvoju 24 tovornih ladij, 10 zadnic in enega rušilca razen poškodovanih ladij in rušilcev.

Brez odmora naprej

Po zavzetju Proletarskaja se nadaljuje prodiranje proti jugu

Berlin, 1. avg. s. Po zadnjih vesteh iz vojaškega vira, ki jih je objavil včeraj »Zwölf Uhrblatt«, se doznavata, da nemške in zavezniške čete pospešeno napredujejo na vzhodni fronti proti jugu. Južno od Rostova je neki okolni oddelek zajel 700 ujetnikov, dočim so nemški gorski lovci v borbah proti sovražnima začetnicam uničili 11 tankov. Južno od Manjčja so oklepne sile in neka motorizirana pehotna divizija zavzale po kratici, a hudi borbi neko važno višino. Po zavzetju Proletarskaje neka brandenburška divizija se naprej zasleduje boljevške sile, ki se umikajo proti Karčešaku. Nemški lovci so sestrelili v južnem odseku vzhodne fronte 21 sovražnih letal, 9 sovražnih letal je bilo uničenih na tleh.

Berlin, 1. avg. s. Izredno nagel in zmanjšev potek operacij nemških in zavezniških oboroženih sil v južnem odseku vzhodne fronte je predmet pisana včerajnjega berlinskog tiska. »Volkischer Beobachter« piše, da je despela z Dona samo ta velika in pomembna vest, da po padcu Proletarskega nemške čete v zavezniških bližnjih silah je napredovanje na vsej fronti proti jugu. Kljub nujnim Stalinovim in Timošenkovim pozivom ni uspelo zajeziti nemškega napredovanja, niti na južnem obrežju Dona, kar najbolj jasno dokazuje da takozvani umik Timošenkova čet nikakor ni prostovoljno dejanie, temveč, da gre za pravati beg, ki ga vasiljuje dogodki. Med zimsko fronto in Donom so Sovjeti v tem prvem mesecu nemške ofenzive izgubili gospodarsko in strateško tako važna ozemlja, da bi bilo neumno misliti na prostovoljni umik. Nato prihaja list do naslednje dramatične ugotovitve: Vprašanja združenih narodov glede ladjevja, letal in topov bomo sicer lahko rešili, toda nerešeni bodo ostali problemi, ki so primerno razpoložljivi.

»Zwölf Uhrblatt« opozarja na komentarje svetovnega tiska glede velikih nemških zmag in piše, da tudi sovjetska glasila ne morejo več prikriti velikega nemira, ki se je polastil vrhovnega boljevškega poveljnika, ki se odvzema z bliskovito naglico vse življenjsko sredstvo. Poleg razpravljanja vojske, s katero pridejo napadajoče sile v stik, se pojavlja tudi splošno oslabljenje vseh sil sovražne države.

»Zwölf Uhrblatt« opozarja na komentarje svetovnega tiska glede velikih nemških zmag in piše, da tudi sovjetska glasila ne morejo več prikriti velikega nemira, ki se je polastil vrhovnega boljevškega poveljnika, ki se odvzema z bliskovito naglico vse življenjsko sredstvo.

Berlin, 1. avg. s. Iz vojaškega vira se doznavata, da so bojna nemška letala in strmoglavi ponovili neprestane napade na področju Kalaca na cete in sovražna mortorna vozila in na razne kraje. Boljevški so utrpeli zelo hude izgube na ljudeh in materijalu. Pri bombardiranju železniških prog področja so bili uničeni trije tovorni vlaki in hudo poškodovani številni popularna natovorjena vagoni. Nemški lovci so skupno sestrelili v južnem odseku vzhodne fronte 20 sovražnih letal.

Japonske sile, ki operirajo v področju v Hunanu in osrednjem Kitaju, so nenadno napadle 41. čungkinsko armado, dočim so druge japonske edinice zasedli Chungshutien in Kontiencu. Doznavata se nadaljnje japonske sile, ki so izvedle ofenzivne operacije vzdolž zapadnega obrežja Han v pokrajini Hopel, čistijo teren na področju severno od Čurčiafova in južnovoždrodno od Sungpohsina.

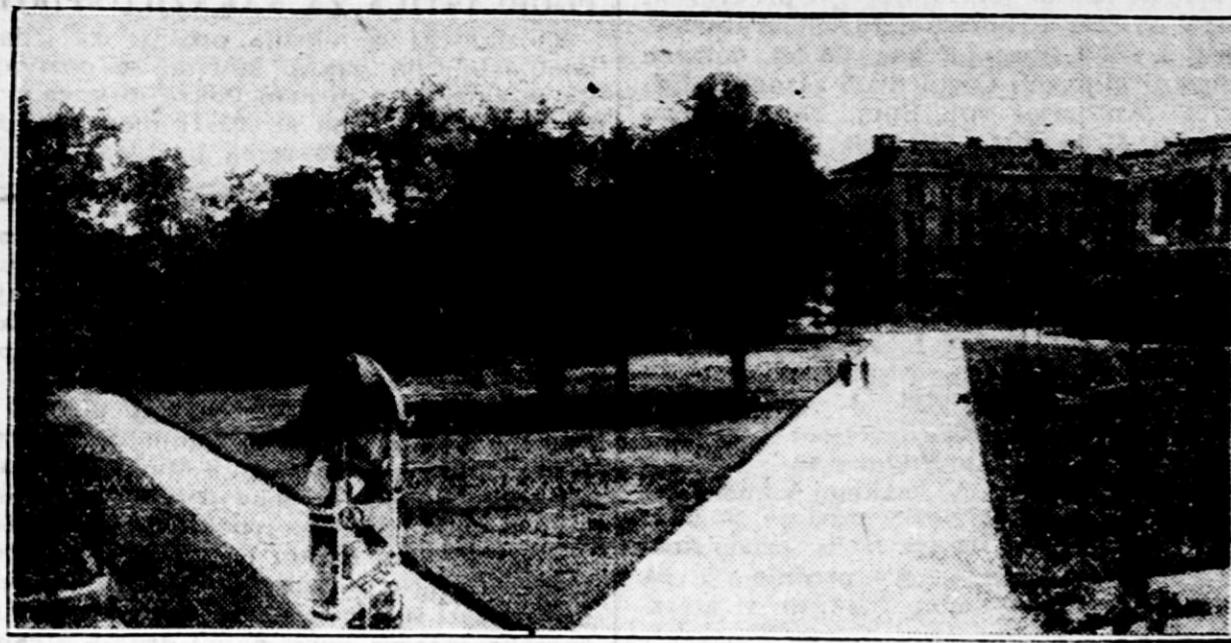
Vojna na Kitajskem

Nanking, 1. avg. s. Po tedenskem pregledu po vojnih dogodkih, ki ga je objavilo po veljavnostu japonskih ekspedicijskih sil na Kitajskem, se doznavata, da se je prioriteto operacij na univenje kitajsko-komunističnih sil v severnem področju pokrajine Hopel v premaknilo v dolino Kaara, kjer japonska in mandžurska čete vodijo energične ofenzivne akcije proti preostalim sovražnim silam, ki so obokane na več krajinah.

Japonske sile, ki operirajo v področju v Hunanu in osrednjem Kitaju, so nenadno napadle 41. čungkinsko armado, dočim so druge japonske edinice zasedli Chungshutien in Kontiencu. Doznavata se nadaljnje japonske sile, ki so

Preteklost Emone razbiramo

iz usmeritve posameznih ljubljanskih cest in ulic – Kako je tačni načrt Emone vplival na nastanek nekaterih ljubljanskih ulic

Ljubljana: Muzejski trg

Ljubljana, 1. avgusta

Nedavno smo se nekoliko dotaknili vprašanja, ali je lega Emone s svojim obzidjem, notranjimi in zunanjimi cestami ter parki vplivala na razvoj Ljubljane. Sklicevali smo se na ugotovitev univ. profesorja A. Melika, ki je raziskoval razvoj Ljubljane kot geograf. Ob tej priliki naj navedemo še nekaj njegovih ugotovitev ter dokazov, kako močno je vplivala Emona na razvoj Ljubljane zlasti na levem bregu Ljubljanice.

Potok, ki ga ni več

V rimskih časih je tekel med Rožnikom in Ljubljano potok, ki ga že dolgo ni več. To je bil obrambni jarek vzdrženega emonskega zidu, na kraju pozneje Kapucinskega in potem Kongresnega trga. Zgodovinarji domnevajo, da je jarek postal še stoljet po propadu Emone. Med tem ko v spodnjem delu lahko precej nasteno ugotovimo, kje je bil jarek, pa ne moremo dognati, kje je potok ali umetni jarek potekal na zahodu proti Rožniku. Globel jarka se je baje pozal na Kongresnem trgu še celo v novejšem času, dokler trga niso izklakovali. Obrambni jarek na severni strani Emone je tudi vplival na razvoj srednjeveške Ljubljane, kar smo omenili že zadnjič. Kapucinski samostan s svojimi poslopji in vrtom je bil v odvisnosti od tega jarka; raznestevej poslopij in vrt se je ravnala po jarku, tako da je tam nastal trg.

Zahodni obrambni jarek

Tudi vpliv zahodnega emonskega obrambnega jarka lahko nekoliko razberemo iz ljubljanskih ulic. V starih topografskih kartah je ta jarek že zarisan kot dolga ravna črta. Jarek je imel dotoč od rožniškega gričevja, odtok pa v Gradašico. Na karti iz leta 1808 je razvidno, da je tekel potok izpod Tivolija ter da je dobel vodo iz grap od Sp. Šiske. Ležal je skoraj naravnost proti jugu, zavil je v kolenu na Nunske ulici, nakar je tekel naravnost do Gradašice. Melik pravi, da gre za »Lužo«, ki jo navajajo starci topografski viri. Po tej »Luži« se je imenoval zahodni del rimske ceste — Na luži. Iz starih kart je tudi razvidno, da je bil na vogalu emonske obzidje na Nunske ulici — v sosedstvu, kjer so lani pri razširiti Nunske ulice odkrili temelje rimskega zidu — majhen ribnik. Tudi ta ribnik je bil ostanek emonskega jarka. Ta jarek, na zahodni strani emonskega obzidja, ob prerezu Erjavčeve ceste, je opisal zgodovinar Rutar. Jarek je bil približno 20 metrov širok zgoraj in 5 m globok. Leta 1890 so ga lahko zasedlevoči na južni strani rimske ceste ob Paichlomu vrtu. — Na zahodni strani emonskega jarka je držala že v starih časih pot med Tržaško in Dunajsko cesto. V začetku je ležala vzporedno ob jarku, potem pa prečno ob severozahodnem oglu Emone. Da je bila zelo stara, sklepajo iz tega, če da je postavila zahodno mejo Aauerspergovemu, pozneje uršulinskemu vrtu. Zadnji ostanki te poti je prečinja na Muzejskem trgu. Učenjak Müller so di, da je v glavnem v tej trasi ležala velika rimska cesta, ki je vezala Tržaško in Dunajsko cesto neposredno zunaj emonskega obzidja. Tega pa vendar ni mogel dokazati. Rutar je pa zapisal: »Z glavne vojaške ceste, ki je držala od severozahodnega vogla točno tovarnice mimo jahalnice, kjer so se našli rimski konjički, naravnost proti Bežigradu, prihajalo se je v rimsko naselbino po tistem potu, koder vodi sedanji Rimski cesta.« Na Valvasorjevin slikah iz leta 1660 in na

karti Barja iz leta 1780, razvidimo, da je bila ta cesta široka kakor velike ceste ter da je imela ovinek v pravilni krivini, tako da se je bistveno razlikovala od navadnih bližnjic in poljskih stez. Glede na to, da so ob tedanji Bleiweisovi (sedanj Viktorja Emanuela III) cesti odkrili rimske grobove, kakor poroča Schmid, bi kazalo, da je bila tam v resnici rimska cesta, kajti rimski grobovi so se vrstili ob cestah. Vsekar pa drži, da je zgorjeli del ceste, t. j. med Tržaško cesto in Nunske ulico, dal osnovno Velikemu drevoredu, ki ga je proslavil Valvasor. Ta drevored se je pozneje spremenil v Bleiweisovo cesto. Tako smo morda tudi na nastanek Ceste Viktorja Emanuela III, če ne neposredno, pa vsaj po predlaganju.

Še nekatere druge ulice

Se dandanes je povsem jasno, da je Nunska ulica usmerjena po emonskem severnem zidu, vrtni ograji, ki sloni na temeljih emonskega obzidja. Toda, če je nekdanja Bleiweisova cesta nastala pod vplivom lege Emone in njenih cest, je že v tem dokazano, da je predhodnica Ljubljane.

Ljubljana, Rimski zid

ljane vplivala tudi na nastanek ter razvoj ulic, ki so zvezane s sedanjo Cesto Viktorja Emanuela III. Sicer so pa nekateri izmed teh ulic zveza med dvema starinskim cestama, ker leže med nekdanjo Dunajsko in Bleiweisovo cesto. To se pravi, da je dala tudi tem ulicam Emone zavrsno. Vpliv Emone na razvoj Ljubljane seveda ni povsod neposreden, kjer je pa posreden, ga ni tako lahko dokazati. Imaš pa seveda tudi številne primere novejših ulic, ki so nastale pod drugimi, mnogo očiščnejšimi vplivi, vendar so se morale navadno usmeriti po starcih glavnih cestah.

Srednjeveško obzidje na temeljih emonskega zidu

Srednjeveška Ljubljana, odnosno najstarejša Ljubljana, se je razvila zunaj emonskega obzidja, čeprav se ni mogla povsem izogniti zunanjim emonskim cestam. Vendar bi se morali, če bi misili, da Emona ni povsem nič vplivala na razvoj srednjeveške Ljubljane. Mesto se je res razvilo na vzhodni strani Emone in ne na njenih tleh, toda Emona mu je dala vsaj delno okvir. Vedeni moramo namreč, da je emonsko vzhodno obzidje, ki je bilo v sedanji Vegovi ulici in čigar ostanki so bili dolgo ohranjeni pred sedanjo vseči-

liško knjižnico, dalo moje srednjeveški Ljubljani srednjeveško obzidje je bilo sedzano na temeljih rimskega zidu. Toda ne to; raziskovalci so dognali, da so bila celo srednjeveška mestna vrata na zahodni strani, in sicer tako zvana nemška ali križevniška, točno na kraju, kjer so bila nekaj vzhodna emonska vrata, od koder je držala cesta na Dolenjsko. Če je stal vzhodno emonsko obzidje v črki Vegove ulice, je razumljivo, da je Emona dala osnovo tudi tej ulici.

Ulice na tleh Emone

Iz vsega tega nam ostane razumljivo, da mora biti vpliv Emone na ljubljanske ulice še mnogo večji na samih emonskih tleh, če je že tako očiten zunaj emonskega obzidja, odnosno tik ob njem. Na emonskih tleh se ravljajo vse ulice, razen Igrške in morca še Soteske, po osnovi, ki jo je dalo Gradišče z Vegovo ulico in Rimsko cesto. To najlaže razvidimo iz načrta mesta. Tako vidimo, da sta Erjavčeva cesta in Grgorčeva ulica vzporedni z Rimsko cesto in Nunsko ulico. Ti ulici sta hkrati pravokotni na Gradišče. Pomembno je tudi, da Erjavčeva cesta poteka na rimski ulici, kar so ugotovili pri prekopavanju za kanalizacijo. Emonska ulica je imela kanalizacijo, ki se je dobro ohranila. Starejsa Ljubljana je očitovala še bolj vpliv Emone na svoj razvoj. V starih načrtih mesta in slikah zasedimo Hliserjevo ulico in del Erjavčeve ceste pred sedanjim gledališčem, ulice, ki so očitno nastale na osnovi emonskih cest. Omenimo naj še, da je Aškerčeva ulica, ki je ena najnovejših v tem mestnem delu, vzporedna z rimsko cesto, ležje vzporedno z obzidjem. Melik pravi: »Skratka, vsa zadeva sedanjega mesta, kar ga je nastalo na temeljih nekdanjega Gradišča, to je na ozemlju kolonije Emone, temelji na rimskih osnovah in parale-

lizem cest se prenaša čez Mirje tja do Gradišče.«

V sedanjem središču

Reki boste, da se vpliv Emone ne more kaže v sedanjem mestnem središču, če, saj v njem ne moremo zaslediti niti vpliva srednjeveške Ljubljane. V resnici se kaže tudi vsaj nekoliko tudi vpliv srednjeveške Ljubljane v novejšem mestnem okraju, ki ga imenujemo več ali manj upravljeno središče — že v samostanskih vrtovih, odnosno stavbiščih, ki so nastali na samostanskih zemljiščih. Vpliv Emone je počten v tem, da je mestu dala lego predvsem ravna nekdanja Dunajska (zdaj Bleiweisova) cesta s svojim podaljškom v Selenburgovu ulici. Ulice in ceste, naslonjene na to ravno naslednjo ene posebno pomembnih rimskih cest, so z njo vzporedne ali pa leže pravokotno na njo — skoraj vse. Ta vzporednost in pravokotnost cest in ulic v točno določenih smereh se jasno kaže na veliki mestni površini: v središču do ceste na vzhod ter daleč na sever, prav za prav do samih mestnih mej. Mnogo bolj je na razvoj mesta vplivala Dunajska cesta, kakor n. pr. Sv. Peterova cesta. Ce se ozremo še na Šiske, moramo povediti, da se je na rimski osnovi ohranila tudi Celovška cesta skozi vse predmestje in se daleč zunaj mesta. Raziskovalcev nas pa opozarja, da ta cesta vendar še ni dovolj raziskana. Posebej pa ni treba več dokazovati, da se kaže vpliv emonskih cest na razvoj Ljubljane tudi na južni strani, kjer Tržaška cesta je v resnici staro rimsko cesta. Na njo se so naslonile številne ulice. Zasedovali bi morali še vpliv rimskih cest na razvoj Ljubljane v Šentjakobskem okraju, ob Karlovški in Dolenjski cesti. Tam bi pa imeli mnogo težja naloga, ker so sledovi stare rimsko ceste izgubljeni in ni tudi povsem točno ugotovljeno, kje je držal čez Ljubljano most. A. Melik je skušal odgovoriti kolikor mogoče zadovoljivo tudi na to vprašanje; kaj je pa ugotovil, bomo merda povedali kdaj drugič.

Puran — je zajecjal krčmar v zategi. Moltke ga je srepo pogledal, rekoč:

Tako? Puran? To sem si takoj misli. Toda midva morava na pot. Poskrbite prosim, da bosta najna purana oseljana v privedena pred krčmo.

Narodni dohodek jugovzhodnih držav

• Po podatkih madžarskega finančnega ministrica znašajo madžarski narodni dohodki letno okrog 7.5 milijarde pengö. Madžarska ima 15 milijonov prebivalcev takoj, da odpade na vsakega 500 pengö. Leta 1929 so znašali madžarski narodni dohodki 4.6 milijarde, prebivalcev je pa imela Madžarska takrat 8.900.000. Na vsakega prebivalca je odpadel tudi takrat 500 pengö. Toda pri tem je treba upoštevati izpremenjeno kupno moč prebivalstva zaradi porasta cen med vojno. Navzite raznim težkočam, ki jih je prinesla vojna, je na podnebine prebivalca odpadajoča kvota na Madžarskem večja kakor v drugih državah jugovzhodne Evrope.

Po zadnjih uradnih podatkih ima Rumunija zdaj okrog 15 milijonov prebivalcev, menjani narodni dohodki pa znašajo letno 230 milijard lej ali blizu 7 milijard pengö. Na vsakega prebivalca odpade torej okrog 480 pengö. V Bolgariji bo znašal narodni dohodek 75 milijard levov ali okrog 3 milijarde pengö. Prebivalcev pa ima Bolgarija po priključitvi novih pokrajjin 8 milijonov, tako, da odpade na vsakega 375 pengö.

Narodni dohodki bivše Jugoslavije so znašali 60 milijard din in od tega bi odpadel približno polovica na Hrvatsko. Na Hrvatskem odpade torej na vsakega prebivalca letno okrog 5000 kunu ali 320 pengö. V Grčiji se zaenkrat na da določiti višina narodnih dohodkov. Na ozemlju prejšnje Grčije je znašal 120 milijard draham ali 2.5 milijarde pengö. Grčija je imela prej 7 milijonov prebivalcev tako, da je odpadel na vsakega letno 340 pengö.

Slovaški narodni dohodek znaša letno 12 milijard krun ali — okrog 1.2 milijarde pengö tako, da pride na vsakega prebivalca 480 pengö. V Nemčiji pride na vsakega prebivalca okrog 1000 mark ali 1600 pengö. Če bi se torej posrečilo dvigniti življenjski nivo prebivalcev jugovzhodne Evrope na 50% nemškega, bi posmenito to skoraj podvojitev narodnega dohodka na jugovzhodu. To bi se dalo doseči brez večjih težkoč, saj imajo države jugovzhodne Evrope mnogo naravnih bogastev. Da je narodni dohodek v tem delu Evrope takoj majhen, ni kriivo pomanjkanje naravnih bogastev, temveč slab organiziranje, nezadostno izkorisčanje teh bogastev in nezadostno vrednotenje dela.

700 let star mlin

Občina Veliki Selec pri Monakovskem Gradiču uima najstarejši mlin v Protektoratu. Enonadstropno poslopje je skoraj vse leseno. Mil je star 700 let in voda še zmeraj goni njegovo leseno kolo.

Zito namesto lanu v Egiptu

Egiptski minister narodnega gospodarstva je prepovedal v vsem Egiptu sejati lan. Tam, kjer so do sedaj sejali lan, bodo oseje pridelovali zito. S tem izgubi Egipt važno sivočno. Lan odnosno predvoj je izgubljen v Rimu. Lan je naslikano z modro, suha zemlja pa z rjavu in zeleno, visoka pogorja pa z belo barvo. V sredini ima obla, ki meri v premeru 54 cm, zeleno osvojil ves.

Na prvem globusu je 1100 zemljepisnih imen ter mnogo opisov. Za naše sedanje znanje je ta globus zelo pomemben, vendar je pa znanstveni spomenik največjega pomena. Istega leta, ko je stopil Kolumb kot prvi Evropec na ameriška tla, je izročil njegov nürnbergski prijatelj svetu prvi globus. Oba sta bila prepricana, da je zemlja okrogla; ne pa plastična. Behaimovo rojstvo mesto Nürnberg pa ni znalo biti hvaleno svojemu sinu za njegovo odkritje. Napotil se je zopet v Lisabon, kjer je umrl osamljen 29. julija 1507. v bolnišnici, star 48 let. Njegov globus je pa kmalu osvojil ves svet.

Čudna purana

Moltke je prispel nekoč s svojim pobočnikom do vaške krme. Bila ni nič kaj vabiljiva, toda oba sta bila lačna in žejna in zato sta se ustavila. Na vprašanje, kaj se bo dobil za obed, se je krčmar opravil, če da nima posebno bogate zbirke. No, prinesite, kar pač imate, je dejal Moltke. Pred othodom, je feldmarschal poklical krčmarja in ga vprašal smejne: No, meso, s katerim ste nama postigli, je bilo po nekem čudno sladko. Kakšno meso je bilo?

Ne pije vede na sadje!

Vedno znova je treba opozarjati ljudi, naj ne jede nezrelega sadja in ne pije vede na sadje. Lahkomisljenost v tem pogledu so že mnogi plačali z življenjem, tako tudi nekaj 12 letna deklica iz Halle na Westfalskem. Jedla je nezrele malinice, potem se je na napila vode. Ponodi je v slinah mukah umrla.

Obsedela sem, vzravnana in toga, z rokami na kriili.

Tako govorš, ker sem bila zate konec koncev razočaranje, sem dejala. »Nerodna sem in brez duha, slabo se oblačim, v družbi sem plaha. Saj sem v Monte Carlu naprej povedala, kako bo... Zdaj pa vidiš, da se res ne moreš postavljati z menom.«

»Ne govor neumnosti,« je odvrnil. »Nikoli nisem rekel, da si nerodna, še tega ne, da bi se slabo oblačila. Vse to je tvoja domišljija. Kar se tiče plahov, jo boste sčasoma premagala. Zmerom ti pravim.«

»Tako ne prideva nikam. Spet vsa tam, kjer vse bila. In vse to, ker sem razbila Kupidona v junijni sobi. Da ga nisem razbila, bi vsega tega ne bilo. Popila bi kavo in šla na vrt.«

»Oh, vrag naj vzame tistega prekletega Kupidoна!« je vzkliknil Maksim z glasom človeka, ki je nečesa do grla sit. »Misliš, da mi je res kaj do nje, pa najsi bi se bil razpletel na tisoč koscev?«

»Ali je zelo dragocen?«

»Sam Bog si ga vedi... Najbrže. A kdo zdaj še misli nanj?«

»So vse reči, kar jih je v jutrnji sobi, tako dragocene?«

»A zakač so spravljeni vse dragocene reči v tej sobi?«

D. Du Maurier: